

33è CICLE
ÒPERA A CATALUNYA
38a TEMPORADA
D'ÒPERA A SABADELL

TOSCA

de Puccini

Associació d'Amics
de l'Òpera de Sabadell

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

Orquestra
simfònica
del Vallès

Si ets subscriptor de La Vanguardia,
gaudeix de tots els avantatges
del **Club Vanguardia**

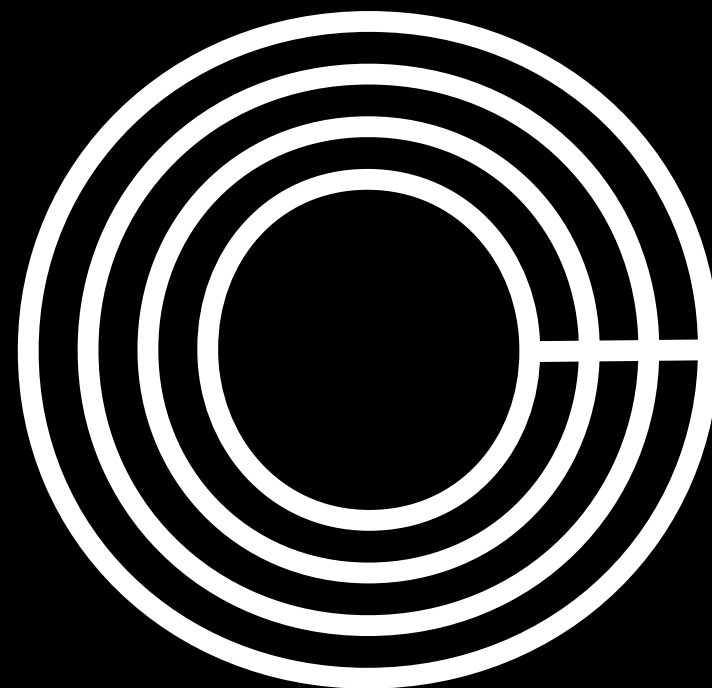
**Parla de tu a tu
amb els nostres
periodistes**

Si encara no ets subscriptor, truca al 933 481 482 o entra a clubvanguardia.com

LA VANGUARDIA CLUB VANGUARDIA

Consulta les condiciones dels descomptes a l'app Club Vanguardia o a clubvanguardia.com

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

Fotografies: Pig-studio, Antoni Bofill i arxiu entitat

Redacció: Jordi Torrents, Albert Ferrer Flamerich, Marcel Cervelló,
Francesca Gutiérrez i Gabriel Pibernat

Disseny i maquetació: Cel-lula.com

Impressió: AGPOGRAF, SA

Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell

El 1982, la soprano Mirna Lacambra va crear l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell per tal d'instituir un festival d'òpera a la seva ciutat, assegurant-ne la seva continuïtat. L'octubre del mateix any 1982 es produí el primer títol en el Teatre La Faràndula de Sabadell, *Madama Butterfly* de Puccini, en el que també debutà el Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell.

Creació, l'any 1987, de l'ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS amb la doble finalitat de servir l'òpera i de poder portar la música simfònica viva a totes les poblacions de Catalunya. El seu debut operístic tingué lloc el 14 de maig en el Teatre La Faràndula de Sabadell amb *Madama Butterfly* de Puccini. L'any 1988 s'independitzà dels Amics de l'Òpera de Sabadell, constituint-se en Societat Anònima Laboral per continuar col·laborant amb l'AAOS en les produccions d'òpera.

En col·laboració entre la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'AAOS es va endegar la idea de portar les òperes a altres poblacions. Així, el 1989 va néixer ÒPERA A CATALUNYA. El projecte va servir per garantir la continuïtat de l'Orquestra Simfònica del Vallès i difondre l'òpera i el simfònic arreu del país. Així, milers de persones han descobert el món de la música, l'òpera i el simfònic a través d'aquest projecte cultural.

Tota aquesta tasca obeeix als objectius de divulgar l'òpera i descobrir nous valors. Al llarg de 37 anys s'han realitzat 900 espectacles a Sabadell, Girona, Granollers, Lleida, Manresa, Reus, Sant Cugat del Vallès, Tarragona, Tortosa, Vic, Viladecans, Mataró, Badalona, Vilafranca del Penedès, Terrassa, Olesa de Montserrat, Sitges, Valls, Cervera, Balaguer, Figueres, Festival de Cap Roig i Festival de Blanes. Fora de Catalunya hem anat a Andorra, Oviedo, Múrcia, Jérez de la Frontera i Montevideo.

L'any 1996 es crea l'ESCOLA D'ÒPERA DE SABADELL, a la qual s'accedeix per mediació de proves de selecció a través del Concurs MIRNA LACAMBRA. L'Escola s'adreça a la professionalització de joves cantants els quals tenen l'oportunitat de formar-se i participar en un muntatge professional per primer cop. Aquestes característiques la fan única a l'estat, donant oportunitat a joves valors.

Aquest és el perfil d'una entitat activa i jove que, gràcies als socis, columna vertebral de l'Associació, i el suport de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sabadell, el Ministerio de Cultura – INAEM, la Diputació de Barcelona i el suport de la Fundació Banc Sabadell, no perd la iniciativa ni el seu coratge al llarg dels anys.

Fundació Òpera a Catalunya

La Fundació Òpera a Catalunya (FOC) es constitueix com a l'instrument necessari per garantir la continuïtat i creixement del cicle Òpera a Catalunya, liderat durant més de 38 anys per l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell (AAOS).

La FOC neix com la suma de forces de quatre institucions de referència al sector de la cultura: Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, Orquestra Simfònica del Vallès, Fundació Banc Sabadell i Fundació Fluidra. Dues entitats líders en el desplegament de la música i la cultura al territori català des de la iniciativa civil i dues fundacions empresarials cabdals en el desenvolupament del país mitjançant la música i la cultura com a eixos principals.

Totes quatre entitats tenen origen i seu a la ciutat de Sabadell i mantenen una llarga trajectòria de compromís amb la cultura a tot el territori català.

Els objectius de la FOC són la creació, producció, direcció, exhibició i comunicació de les produccions operístiques i líriques donant continuïtat a l'activitat actual. Promovent d'aquesta manera el Cicle d'Òpera a Catalunya en col·laboració amb el Departament de Cultura de la Generalitat, l'Ajuntament de Sabadell, el Ministeri de Cultura, la Diputació de Barcelona i d'altres institucions i amb el suport de diferents patrocinadors, col·laboradors i mecenes.

Sempre tenint present la consolidació i impuls com a centre de producció operística i simfònica arrelat a la Ciutat de Sabadell, com a motor que dona servei a tot el territori català i com a eina de democratització, proximitat, accessibilitat i articulació territorial mitjançant la música. Formen part del circuit d'Òpera a Catalunya les ciutats de Sabadell, Sant Cugat del Vallès, Manresa, Granollers, Reus, Girona, Vic, Tarragona, Lleida, Viladecans, Tortosa i Barcelona.

L'important llegat històric de l'AAOS ens compromet a seguir treballant amb la màxima dedicació. Potenciant els seus valors, rigor, qualitat i vocació de millorar; la iniciativa privada, l'emprenedoria, l'arrelament a la societat, la potenciació dels joves talents, la sostenibilitat, l'eficiència i la responsabilitat. Esdevenint una institució de referència, estratègica i prestigi, atractiu pel públic, programadors, institucions i patrocinadors i artistes en els pròxims anys.

TOSCA

de Giacomo Puccini (1858-1924)

Òpera en tres actes (Sobretitulada en català).

Text de Giuseppe Giacosa i Luigi Illica, segons l'obra La Tosca de Victorien Sardou. Estrenada al Teatre Costanzi de Roma, el 14 de gener de 1900.

Flòria Tosca

Maribel Ortega/
Carmen Solís

Mario Cavaradossi

Enrique Ferrer

Baró Scarpia

Luís Cansino

Césare Angelotti

Alejandro Baliñas

Sagristà

Pau Armengol

Spoletta

Joan Garcia Gomà

Veü del pastor

Susana García

Sciarrone

Quim Cornet

Carceller

Fabián Reynolds

Direcció musical

Sergi Roca

Director del cor

Daniel Gil de Tejada

Direcció d'escena

Carles Ortiz

Escenografia

Jordi Galobart

Il·luminació

Nani Valls

Vestuari

AAOS

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

Orquestra Simfònica del Vallès

Mestres assistents musicals

Andrea Álvarez/
Anna Crexells

Traducció sobretitulat

Jordi Torrents

Adaptació sobretitulat

Glòria Nogué

Regidor d'escenari

Jordi Galobart

Realització escenografia

Raül Vilasis

RB Creacions 1990, S.L.

Berta Vidal

Realització vestuari

M. Carmen Muñoz/
Eva Selma

Maquillatge

Nani Bellmunt

Perruqueria

Júlia Ramírez

Producció i organització:

Fundació Òpera
a Catalunya

MARÇ 2021

Manresa, Teatre Kursaal

Dimecres 3 de març,
a les 18 h

Sant Cugat del Vallès, Teatre-Auditori

Divendres 5 de març,
a les 19 h

Granollers, Teatre Auditori

Diumenge 7 de març,
a les 18 h

Reus, Teatre Fortuny

Dimarts 9 de març,
a les 20,30 h

Viladecans, Atrium

Divendres 12 de març,
a les 20 h

Barcelona, Palau de la Música

Dissabte 13 de març,
a les 18,30 h

Girona, Teatre Municipal

Diumenge 14 de març,
a les 18 h

Lleida, Teatre de la Llotja

Divendres 19 de març,
a les 19 h

FEBRER 2021

Sabadell, Teatre La Faràndula

Dimecres 24 de febrer, a les 19 h
Divendres 26 de febrer, a les 19 h
Diumenge 28 de febrer, a les 18 h

Tosca Autoritarisme, tensió i espectacle

Albert Ferrer Flamarich

Musicògraf, historiador de l'art, crític del Diari de Sabadell i col·laborador dels programes "Parlem d'òpera" i "L'espia de Mahler" a Ràdio Sabadell 94.6 FM.

Basada en l'obra teatral de Sardou, *Tosca* és una òpera d'estètica realista considerada per Puccini com una obra sense proporcions excessives, que no exigia superabundància de música ni esdevenia un espectacle decoratiu. El compositor es va esforçar per bastir un llenguatge original, atrevit i expressió amb moments poètics, dissonants i altres impressionants com el *Te deum*, d'ascendència meyerbeeriana i extret d'un antic llibre d'oracions. Puccini també es va documentar en l'ambientació d'escenaris reals i propers com l'església de Sant'Andrea della Valle (toc de campanes de l'època, inclòs), el palau Farnese i el Castell de Sant'Angelo, en temps de la cacera de republicans a l'època del Papa Pius VII el 1800.

En destaquen les àries convertides en *hits* del repertori pel seu cop d'efecte que exampla el temps psicològic i focalitza l'atenció. Es construeixen per melodies no gaire desenvolupades, directes i que flueixen des d'una entrada tènue cap una intensitat creixent i el registre agut. Ho prova el lament-pregària "Visi d'arte" de *Tosca*: una dona, passional, gelosa, decidida i valenta que arriba al Do sobreagut a "Io quella lama" però que ens commou més per la força i el dramatisme, especialment quan no canta. El mateix límit té agut té Cavaradossi a la famosa arietta "Vittoria!" després de ser torturat. El rol requereix un tenor líric de centre i agut cabalosos, domini de la línia ("Recondita armonia" i "E lucevan le stelle") que en retrati la calidesa, honestat, sensualitat i el compromís amb els seus ideals polítics. Enfrontats a ells, l'autoritari, sàdic i maquiavèlic Scarpia necessita d'un baríton dramàtic de veu ampla, centre flexible i gran sentit del fraseig i de la dicció per exhibir el caleidoscòpic ventall de matisos i intencions. És un tirà mogut per l'ambició de poder i el desig sexual per Tosca, com a ominoses forces desencadenants de tots els esdeveniments dels protagonistes com expressa a "Gia mi dicon venal".

Són tres rols singulars, ben definits, immersos en una acció trepidant, dramatisme creixent i tensió continuada amb tres factors preeminents. Primer: una dramaturgia basada en l'exploració psicològica i en la música. Aquesta es basteix sobre nombrosos *leitmotifs* i jocs de polaritats extremes en dinàmiques, estils musicals i en la redistribució del cant entre les veus i l'orquestra. En segon lloc: l'estil conversacional i declamat (*parlato* i xiuxiueig, inclosos) contrastat pel lirisme expansiu en una vocalitat d'alenades bròfegues i delicades. I, per últim, el paisatge sonor creat per la reducció de la música a un teló de fons i per la intervenció de recursos acústics. Les *controsenes* reforcen la percepció de realisme i melodramatitzen el temps i l'escena cercant la fascinació a partir de l'emoció i la sorpresa.

TOSCA

L'acció es desenvolupa a Roma, el juny de 1800

Acte primer

Església de Sant'Andrea della Valle

L'església es troba deserta. Entra, tot corrent, Angelotti (*Ah! Finalmente*), antic cònsol de la República Romana, qui ha aconseguit fugir de Castel Sant'Angelo. La seva germana, la marquesa Attavanti, li ha fet arribar un missatge segons el qual trobarà en aquesta església, a la capella privada que posseeix en ella la família, una disfressa de dona per sortir de la ciutat. Angelotti busca nerviosament la clau de la capella als peus d'una imatge de la Verge. La troba, obre la tanca i s'amaga dintre.

Poc després entra el sagristà, un homenet nerviós i rondinaire (*E sempre lava!*). Ha cregut escoltar passes i ha suposat que era el pintor que, en un angle de l'església, està acabant un quadre que representa la Magdalena. Però no hi ha ningú. Per a estar-ne segur, el sagristà examina la cistella del menjar del pintor i veu amb satisfacció que està intacta: amb una mica de sort, podrà aviat apropiarse del seu contingut.

En aquest moment s'escolta el toc de l'Àngelus i el sagristà, de genolls, inicia l'oració. Precisament aleshores arriba el pintor, Mario Cavaradossi, i descobreix el quadre que està pintant per a continuar la seva feina. El sagristà es sorprèn en veure que la Magdalena del quadre s'assembla a una dama rossa i devota que fa uns dies va passar una bona estona pregant en aquell lloc (i que no era altra que la marquesa Attavanti, que havia vingut a deixar la disfressa i la clau pel seu germà). El pintor, atret per la seva bellesa, la va utilitzar com a model per al seu quadre. Mario agafa els pinzells i comença a pintar; de sobte es deté per a contrastar el que està fent amb una miniatura de la seva estimada, Flòria Tosca, que porta a sobre, reflexionant sobre la curiosa harmonia entre els ulls blaus i els cabells rossos de l'Attavanti, i la que existeix entre el cabell fosc i els ulls negres de Tosca, una consumada actriu i cantant, ídol de Roma (*Dammi i colori... Recondita armonia...*). Mentrestant, el sagristà rondina davant el caràcter faldiller del pintor, el qual és, en el seu parer, un volterrià enemic del govern papal. Finalment el sagristà se'n va, no sense fer un altre cop d'ull a les provisions.

Angelotti, creient deserta l'església, obre la tanca de la capella. Cavaradossi es gira i el veu (*Gente là dentro!*); quan el reconeix es mostra disposat a ajudar-lo. Però en aquest moment se sent arribar Tosca i Cavaradossi, tement que ella, per la seva religiositat, pogués acabar delatant Angelotti si algun sacerdot li ho ordenés, prega el fugitiu que es torni a amagar de nou donant-li la cistella per què, mentrestant, mengi i renovi forces. Arriba Tosca (*Mario! Mario! Mario!*), convençuda d'haver escoltat Cavaradossi parlant amb una dona i quan ell ha aconseguit quasi calmar-la i va per sortir, veu el retrat de la Magdalena (*Chi è quella donna bionda lassù?*), cosa que torna a encendre la seva gelosia, doncs reconeix, per la seva cabellera rossa, l'Attavanti. De nou el pintor assegura a Tosca que no té motius per a estar gelosa i una altra vegada els dos canten el seu amor. Finalment Tosca admet que la seva gelosia són un turment per a Cavaradossi i se'n va, no sense abans quedar amb ell per passar la nit a la casa de camp que el pintor té a les afores de Roma.

Quan Tosca ha marxat reapareix Angelotti (*È buona la mia Tosca*). Cavaradossi li aconsella que es refugii a la seva casa de camp, des d'on podrà mirar d'abandonar els Estats Pontificis. De sobte, s'escolta el canó de Castel Sant'Angelo: la fuga d'Angelotti ha estat descoberta. Cavaradossi decideix acompanyar ell mateix Angelotti a la casa per prevenir qualsevol problema.

Acaben de marxar quan entra corrent el sagristà: venia a molestar al pintor amb la notícia d'una derrota de Bonaparte per part dels aliats del papa, però s'entristeix en veure que no és allà (*Sommo giubilo, Eccellenza!*). Entren els nois del cor, contentíssims perquè hi haurà Te Deum d'acció de gràcies i cobraran el doble. Però la seva alegria és interrompuda brutalment per la inesperada arribada del cap de policia, el baró Scarpia, qui els recrimina el poc respecte al lloc sagrat (*Un tal baccano in chisea!*). Procedeix seguidament, amb els seus esbirros, entre els quals es troba l'agent Spoletta, a registrar la capella Attavanti, que es troba inesperadament oberta, i a interrogar el sagristà. Aquest descobreix amb dolor que la cistella està buida i Scarpia no tarda en relacionar això amb la presència del pintor, amb l'Attavanti retratada com a Magdalena i amb el fugitiu, el seu germà (*Or tutto è chiaro*).

En aquest moment torna Tosca; amb motiu de la victòria hi haurà festa al Palazzo Farnese i ella haurà de cantar davant l'il·lustre hoste del palau, la reina Maria Carolina de Nàpols. Per això venia a dir a Cavaradossi que acabaria més tard del previst. Scarpia, que coneix bé Tosca, li insinua que el pintor ha marxat amb la dama del quadre i Tosca, furiosa, decideix anar a sorprendre'ls a la casa de camp (*Ed io venivo a lui tutta dogliosa*). No volia Scarpia una altra cosa i envia Spoletta per què la segueixi i detingui Angelotti si el troba allà (*Tre sbirri, una carrozza*).

Scarpia queda sol a l'església, a la qual arriben fidels i nens cantors pel Te Deum. Un cardenal inicia la cerimònia, però Scarpia, que planeja no tan sols capturar Angelotti sinó també fer seva Tosca, no es dóna compte fins molt tard que la seva passió per ella li està fent oblidar Déu (*Tosca, mi fai dimenticare Iddio!*). Aleshores s'agenolla i s'uneix als cànctics generals mentre baixa el teló.

Acte segon

Pis superior del Palau Farnese

És de nit. Scarpia està sopant i reflexionant sobre l'amor (*Tosca è un buon falco!*). Es reconeix incapaç d'escriure versos o desfullar margarides i vol posseir Tosca a la força (*Ha più forte sapore*). Ordena que aquesta es presenti tan bon punt acabi la seva cantata davant la reina. Arriba Spoletta amb la notícia que Angelotti no ha estat trobat i Scarpia s'enfureix amb ell. Per a justificar-se, afirma, però, haver detingut Cavaradossi, el que calma una mica Scarpia. Aquest tracta d'interrogar el pintor amb el mètode clàssic d'alternar duresa amb aparent suavitat i formes educades (*Ovè Angelotti?*). El pintor no confessa i Scarpia es disposa a fer-lo torturar quan arriba Tosca. Aquesta, interrogada al seu torn, no triga en cedir en escoltar els crits de dolor del pintor en plena tortura (*Nel pozzo, nel giardino!*). Angelotti està amagat en el pou qui hi ha al jardí de la casa.

Tosca, amb la seva confessió, aconsegueix que li permetin veure Mario, trobant-lo mig desmaiàt. Quan el pintor torna en si, s'indigna davant la confessió de Tosca que Scarpia li ha fet saber amb crueltat (*M'hai tradito!*). Arriba Sciarrone amb la notícia que realment Bonaparte ha guanyat els absolutistes a Marengo i Cavaradossi, no podent contenir-se, fa grans exclamacions d'alegria davant la propera fi de la tirania (*Vittoria! Vittoria!*). Scarpia ordena que el pres sigui preparat immediatament per a l'execució i es queda sol amb Tosca. Fa servir aleshores les seves dots d'amenaça i persuasió per tal que Tosca se li lliuri a canvi de la vida de Cavaradossi. Tosca es resisteix i invoca el Senyor en una amarga i íntima reflexió de caire religiós (*Vissi d'arte*), però els seus precés i plors són inútils i es veu obligada a cedir: serà seva, però abans exigeix un salconduit per fugir dels Estats Pontificis amb Cavaradossi. Scarpia dóna ordres a Spoletta a fi i efecte que l'execució de Cavaradossi sigui simulada, afegint enigmàticament "com vàrem fer amb el Comte Palmieri". Spoletta, que ho ha entès, se'n va i Scarpia, segur del seu triomf, es posa a escriure el salconduit (*E qual via scegliete?*).

Mentre escriu, Tosca, desesperada, s'ha aproximat a la taula on es troben encara les restes del sopar de Scarpia i s'apodera d'un esmolat ganivet. Quan Scarpia, triomfant, se li apropa (*Tosca, finalmente mia!*), Tosca li clava el ganivet al pit i assisteix, entre horroritzada i exultant, a l'agonia del terrible cap de policia que tota Roma temia. Després de col·locar un canelobre a cada costat del cadàver i un crucifix sobre el seu pit, Tosca s'allunya sigil·losament de la cambra de Scarpia (*E avanti a lui tremava tutta Roma!*).

Acte tercer

Terrassa superior de Castel Sant'Angelo

Encara és de nit però s'apropa ja el dia. Se sent el cant d'un pastor (*Io de' sospiri*) i, quan comença a clarejar, se senten també campanes de les esglésies de Roma. Cavaradossi, conduït per un escamot de soldats, és entregat al carceller que li comunica que li queda només una hora de vida. El pintor, donant-li un anell com a recompensa, aconsegueix que el carceller li deixi escriure una carta a Tosca; mentre ho fa, recorda emocionat el passat tot acabant amb un commovedor adéu a la vida (*E lucevan le stelle*).

Spoletta entra amb Tosca i, segons el pactat, li permet assistir a l'execució simulada de Cavaradossi. Els dos amants poden així reunir-se i veure renéixer la seva esperança de viure una vida tranquil·la a l'exili (*O dolci mani mansuete e pure*). Tosca, que ha explicat a Mario tot el que ha fet, prega el seu amant que actuï amb naturalitat quan fingixin afusellar-lo. Arriba per fi el moment: un oficial ordena els seus soldats que disparin contra el presoner. Spoletta impedeix que l'oficial doni el tir de gràcia al caigut i tots s'allunyen. Quan es queda sola amb ell, Tosca s'aproxima a Cavaradossi i l'insta que s'aixequi (*Presto, su! Mario!*), però s'adona amb horror que l'execució no ha estat simulada: el pintor ja està mort a terra. És el darrer engany de Scarpia. Encara no ha tingut temps de reaccionar quan s'escolten veus a l'escala: la mort de Scarpia ha estat descoberta i Spoletta torna per detenir Tosca, amb l'ajuda de Sciarrone. Però Tosca no està disposada a caure a les seves mans: ràpidament puja a la muralla del castell i emplaçant Scarpia a trobar-se amb ella davant el tribunal de Déu, es llença al buit davant la sorpresa de tothom (*O Scarpia, avanti a Dio!*).

O Scarpia, avanti a Dio!

Intèrprets

Maribel Ortega Soprano

Tosca *TOSCA*

Nascuda a Jerez de la Frontera, es titula en Cant per la Guildhall School of Music and Drama de Londres i en el Conservatori Superior de Música del Liceu amb Enriqueta Tarrés. Guanyadora de nombrosos concurs lírics i beques com: Rosa Maria Tarruel, Otoño Lírico Jerezano, Mirabent i Magrans, Germans Pla, Ciudad de Zamora, Jaume Aragall, ha rebut el premi Cantant Revelació de la crítica dels Amics del Liceu pel seu Lady Macbeth (2007, Sabadell) i Millor veu femenina dels Amics del Teatre Principal de Palma per "Nabucco" (2016, Palma). Va començar la seva carrera amb el rol de Norma del cicle Òpera a Catalunya (2006), i, des de llavors, ha interpretat la majoria dels rols protagonistes del repertori líric dramàtic tant a Espanya com a l'estranger. Entre ells destaquem les col·laboracions amb el Gran Teatre del Liceu (Ortlinde, "Die Walküre", 2014), l'Òpera de Oviedo (Abigail, "Nabucco", 2015; Brünhilde; "Siegfried", 2017; Helmwige, "Die Walküre", 2015 i Turandot, 2012), amb el Teatro São Pedro de Brasil (Lady Macbeth, "Macbeth"), en el Palau de les Arts sota la direcció de Davide Livermore i Roberto Abbado (Elena, "I Vespri Siciliani", 2016); en el Festival de Peralada (Cio-cio-san cover, "Madama Butterfly", 2017) i en el Teatro alla Scala sota la direcció musical de Valery Ger-

giev i Pier Giorgio Morandi (Lady Macbeth cover, "Macbeth", 2013). Una relació especial la uneix a Òpera a Catalunya amb la que ve col·laborant des del principi de la seva carrera i on destaquem al menys les seves interpretacions d'"Un ballo in maschera" (2007), "Suor Angelica" (2008), "Il Trovatore" (2009), "Turandot" (2015) i "Otello" de Verdi (2016).

Carmen Solís Soprano

Tosca *TOSCA*

La soprano Carmen Solís, després de finalitzar els seus estudis al Conservatori Superior de la seva ciutat natal, Badajoz, va perfeccionar la seva formació amb Teresa Berganza, Peter Philips, o Kevin Smith, entre d'altres. Va ser guanyadora de nombrosos concursos com el Manuel Ausensia, Operalia, Francesc Viñas, etc. Al llarg de la seva carrera ha actuat al costat de les principals orquestres del nostre país: Orquestra Simfònica de RTVE, Orquestra del Gran Teatre de Liceu, Orquestra Simfònica de Bilbao, per esmentar algunes, en escenaris com el: Teatro Real, Teatro de la Zarzuela, Gran Teatre de Liceu, i a l'estranger, amb orquestres com Staatskapelle Halle, Orquestra de l'Opéra de Québec, entre d'altres. Ha estat dirigida per directors de prestigi de Plácido Domingo, Adrian Leaper, Ros Marbà, Kazushi Ono, així com per grans directors d'escena com Emilio Sagi o Hugo d'Ana. Carmen Solís és una soprano que cultiva igualment el repertori líric i el simfònic, així com els recitals de cançó i lied.

Entre els seus més recents i propers compromisos destaquen: el paper principal de Ma-dama Butterfly a Saragossa i Osca, Liu a Turandot (Puccini) a l'Auditori de Barcelona al costat de l'OBC i l'enregistrament del disc "la seduzione" amb les cançons de cambra de Verdi al costat del pianista Rubén Fernández Aguirre amb la discogràfica IBS Classical.

Enrique Ferrer Tenor

Mario Cavaradosi *TOSCA*

Neix a Madrid. Comença els seus estudis en el Real Conservatorio de Música. En breu es becat per l'Academy of Vocal Arts de Filadelfia on es gradua en art líric sota la tutela de Christopher Macatsoris i Bill Schuman perfeccionant-se posteriorment a Madrid i Milà amb el Mestre Vincenzo Spatola. Ha estat premiat en varis concursos de cant com: Logroño, Jaume Aragall, Ernesto Lecuona a La Habana i Luciano Pavarotti a Filadelfia. Desde molt temprana edat és un cantant asidu als principals teatres i auditoris espanyols on desenvolupa un repertori notable tant de sarsuela com d'òpera. En l'àmbit internacional li avalen teatres com: Teatro de la Ópera de Roma, Teatro Carlo Fenice de Génova, Teatro de La Fenice de Venezia, Teatro Rossini de Pesaro, Teatro Massimo Bellini de Catania, Teatro Lirico de Cagliari, Teatro Comunale Alighieri de Ravenna, Ópera de Montecarlo, Teatro Châtelet en París, en les Operas de Montpellier, Lyon, Rouan, Versalles, Estrasburgo, en la Ópera de Colonia en Alemanya entre molts d'altres. Ha cantat en festivals d'òpera tan prestigiosos com: Arena de Verona, Festival Giacomo Puccini de Torre del Lago, Festival Internacional de Ópera de Aspendos o Festival Internacional de Música y Danza de Granada. Amb l'AAOS recentement ha participat en títols com *Otello*, *Manon Lescaut*, *Carmen*, *Pagliacci* i *Cavalleria rusticana*.

Luís Cansino Baríton
Il Barone Scarpia *TOSCA*

Baríton d'origen gallec, és habitual en importants temporades internacionals d'òpera, destacant com *Sulpice / La fille du regiment*, *Dulcamara / L'elisir d'amore*, *Lluna / Il trovatore*, *Germont / La traviata*, *Monforte / I vespri siciliani*, *Sharpless / Madama Butterfly*, *Scarpia / Tosca* o els protagonistes de *Nabucco*, *Macbeth*, *Rigoletto*, *Simon Boccanegra*, i *Falstaff*.

Ha participat en les estrenes mundials de *El canto de los volcanes* i *La marimba arrechha*, ambdues de Álvarez del Toro, *Fuenteovejuna* (Muñoz) i *La casa de Bernarda Alba* (Ortega) així com en la recuperació d'*Ezio* (Händel), *La Dolores* (Bretón), *El sueño de una noche de verano* (Gaztambide), i *Ré-nard the fox* (Stravinsky).

Destacat intèrpret de sarsuela, va rebre el 2015 el Premi a la Trayectoria Profesional de la Asociación Española de Amigos de la Lírica a. Ha estat guardonat per la Asociación Músico-Cultural "Pedro Lavirgen", el Instituto Sonorense de Cultura, el Departamento de Cultura de México DF, la Fundación Arte Lírico de Bogotá i la Asociación Romanza-Ópera de Lima. Premi "Revelación Lírica" a Mèxic el 1993, va participar, el 1998, en els actes commemoratius de la Independència de Filipines, a la Gala 150 Aniversario del Teatro de La Zarzuela de Madrid (2006) i el 2010, va actuar a Le Concert Noble de Bruxelles amb motiu de la Presidència Espanyola de la Unió Europea. El 1990 va guanyar el Concurs de Cant " Francisco Alonso ".

Alejandro Baliñas Baix
Angelotti *TOSCA*

Estudia piano en el conservatori de Santiago de Compostela, finalitzant els estudis l'any 2017. Posteriorment estudia cant a Santiago i Coruña, l'any 2019 entra aconseguint les màximes qualificacions al Conservatori del Liceu i en Luigi Cherubini de Florencia. Actualment és becat de la Fundació Ferrer-Salat i segueix formant-se en el Conservatorio del Liceu amb Carlos Chausson. Va participar a les dues últimes temporades líriques de Amigos de la Ópera de A Coruña (Recital i "La verbena de la paloma"), i a Sabadell participant en les 3 últimes Escola d'Òpera (*Falstaff*, *La Cenerentola* i *La flauta màgica*). A més a més de rebre classes magistrals de Carlos Chausson en rep de Francesca Roig, Juan Jesús Rodríguez i Manuel Burgueras, entre d'altres.

Joan Garcia Baríton
Spoletta *TOSCA*

Es va iniciar musicalment a l'Escolania-Coral de Sant Agustí de Sabadell. Posteriorment al Barcelona Opera Studio, Asociación d'Amics de l'Òpera de Sabadell i Acadèmia Savall. Ha rebut classes de cant de Montserrat Caballé, Jaume Aragall, Isabel Penagos, Carlos Chausson, Fiorenza Cedolins, Raquel Pierotti, Francesca Roig, Roberto Accurso i María Gallego, entre altres. Ha interpretat els rols operístics de Papageno (*La flauta màgica*), Giorgio Germont (*La Traviata*), Belcore (*L'elisir d'amore*), Escamillo (*Carmen*), Silvio (*Pagliacci*). En sarsuela ha interpretat els rols principals de *La Leyenda del Beso*, *La del Manojó de Rosas*, *La del Soto del Parral*, *Katiuska*, *Cançó d'Amor i de Guerra* i *La Legió d'Honor*. En quan a oratori i cantates; *Mesies* de Händel, *Passió segons Sant Mateu* de Bach, *Carmena Burana* d'Orff, *Oratori Nadal de Saint Saens*, *Petita Missa Solemne* de Rossini, *Requiem* de Fauré. Ha treballat amb La Fura dels Baus i Comendians. Guardonat amb el 3r premi al Concurs Mirabent Margrns 2012, 3r premi masculí al Concurs de Cant de Logroño 2011, va ser un dels guanyadors del XIV Concurs Mirna Lacambra 2010. Ha cantat al Gran Teatre del Liceu, Palau de la Música Catalana, Maestranza de Sevilla, Teatro Arriaga de Bilbao i el Teatre Principal de Maó.

Sergi Roca Director musical
TOSCA

Nascut a Sabadell, va cursar el grau mitjà de piano i violí en el Conservatori d'aquesta ciutat i posteriorment estudis de composició a l'ESMuC (Barcelona) i a Berlín. Va cursar també el Grau en direcció d'orquestra a la Hochschule für Musik de Weimar i a Detmold, i seguidament el Màster a Weimar. Durant els seus estudis de direcció d'orquestra va tenir l'oportunitat de dirigir diverses orquestres a Alemanya. El 2011 crea i dirigeix l'Igor Ensemble, conjunt per interpretar arranjaments propis de música simfònica del segle XX. Del 2013 al 2015 fou director del Collegium Musicum Weimar. El 2018 fou semifinalista del Concurs Internacional de direcció d'orquestra de l'Òpera de Niça. Entre el 2014 i el 2018 va exercir com a Segon Kapellmeister i repertorista principal en el teatre de la ciutat de Nordhausen, a Alemanya, on dirigeix òperes com *Nabucco*, *La bohème*, *L'elisir d'amore*, operetes com *Die Fledermaus* i ballets com *Romeo i Julieta*, *El trencanous*, *Giselle* o *El llac dels cignes*, entre d'altres. El 2019 debuta a l'òpera de Kiel (capital del land d'Schleswig-Holstein, Alemanya) amb Il barbiere di Siviglia i el mateix any esdevé Segon Kapellmeister de l'òpera d'aquesta ciutat, iniciant la feina el mes d'agost. En aquesta primera temporada ha dirigit títols com *Lucia di Lammermoor*, *Die tote Stadt* o *Il viaggio a Reims*.

Director d'escena

Daniel Gil de Tejada Director del cor
TOSCA

Daniel Gil de Tejada és un dels directors més llorejats de la seva generació. Ha estat guardonat en sis concursos internacionals que l'han dut a dirigir a Itàlia, França, Polònia, Bulgària i Romania. Nascut a València, l'any 1999 es trasllada a Londres becat per l'Institut Valenciano de la Música, per estudiar Direcció d'Orquestra en el Royal College of Music.

Treballa des de 2003 amb els Amics de l'Òpera de Sabadell on ha dirigit trenta-sis títols, destacant l'estrena a l'entitat sabadellenca d'òperes com *Turandot* i *Manon Lescaut*, de Puccini i *Otello*, *Don Carlo* i *Falstaff*, de Verdi.

Ha dirigit l'Orquesta Sinfónica de Madrid, Orquesta Simfónica del Gran Teatre del Liceu, Orquesta de València, Orquesta Simfónica del Vallès, Orquesta de Córdoba, Orchestre Philharmonique de Nice, Orquesta Sinfónica G. Rossini, Orquesta del Teatro Sperimentale de Spoleto, Witold Lutoslawski Chamber Philharmonia, entre d'altres, en llocs com el Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Auditori i Palau de la Música de Barcelona, Palau de la Música de València, Teatro Villamarta, Opéra de Nice, Teatro Pergolesi de Jesi, Teatro Sperimentale de Spoleto i Bulgaria Hall de Sofia.

Carles Ortiz Director d'escena i vestuari
Escenografia *TOSCA*

Inicia els estudis musicals a la seva ciutat, Terrassa, al Conservatori Professional de Música, on cursa els estudis de cant amb Dolors Aldea, obtenint el Premi d'Honor del Grau Professional. Segueix els estudis amb Enedina Lloris, José Luís Casanova i en l'actualitat amb Jaume Aragall. El 1996 participa en el primer curs de l'Escola d'Òpera dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Ha realitzat masterclass amb Ana Luisa Chova, Marimí del Pozo i Gabriella Tucci. Ha cantat com a solista en rols secundaris com Don Basilio (*Le nozze di Figaro*), Gastone (*La traviata*), Normanno (*Lucia di Lammermoor*) i ha arribat a cantar el rol principal d'*Il barbiere di Siviglia* i *Nabucco* en les produccions de Concerlirica a diverses ciutats de Espanya. Durant la seva formació com a cantant rep classes d'interpretació a l'Institut del Teatre de Terrassa per part de Frederic Roda i Francesc Nel·lo. L'any 2001 fa l'assistència d'escena de *Rigoletto* amb Jacobo Kauffmann i el 2002 l'assistència d'escena de *Carmen* amb Pere Francesch. Aquell mateix any debuta com a director d'escena de *Madama Butterfly* dins les temporades d'Òpera a Catalunya. Ha dut a terme més d'una trentena de títols d'òpera i sarsuela entre ells *L'elisir d'amore*, *Carmen*, *La traviata*, *Rigoletto*, *La bohème*, *Manon Lescaut*.

Jordi Galobart Escenografia
TOSCA

Nascut a Sabadell, estudia arquitectura a l'Escola d'Arquitectura del Vallès (ETSAV). Debuta com a escenògraf amb *L'italiana in Algeri*, de Rossini, l'any 2001. Posteriorment ha realitzat el disseny de les escenografies de *Madama Butterfly* (2002, 2008 i 2016), *El giravolt de maig*, *Nabucco*, *Tosca*, *Cançó d'amor i de guerra*, *Macbeth*, *Un ballo in maschera*, *La rosa del azafrán*, *La traviata*, *Marina*, *Il trovatore*, *Il pirata*, *Maruxa*, *Carmen*, *Rigoletto*, *Les contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore*, *Aida*, *Roméo et Juliette*, *Tosca*, *Nabucco*, *Norma*, *La bohème*, *L'italiana in Algeri*, *Turandot*, *Le nozze di Figaro*, *La serva padrona*, *Il segreto di Susanna*, *Otello*, *Manon Lescaut*, *Carmen* i *Don Carlo*.

Tècnics

M. Carmen Muñoz

Sastressa

Eva Selma

Sastressa

Raül Vilasis

Realització Escenografia
i Cap de muntatge

Berta Vidal

Realització escenografia
i muntatge

Nani Bellmunt

Cap de maquillatge

Alicia Machín

Cap de perruqueria

Joan Buisan

Isabel Marcet

Francisco Castro

Pere Sánchez

Roc Lain

Jep Vergés

Mario Bordanova

Javi Simón

Assistents Musicals

Andrea Álvarez Pianista

Anna Crexells Pianista

Temporada 2020_2021
CONCERTS EXTRAORDINARIS
FUNDACIÓ ÒPERA A CATALUNYA

REQUIEM
de Verdi

Barcelona,
Palau de la Música
Dissabte 27 de març
del 2021, a les 18,30 h

Giuseppe Verdi: Requiem

Marta Mathéu, soprano
Gemma Coma-Alabert,
mezzosoprano
Albert Casals, tenor
Toni Marsol, baix

Orfeó Català
Cor Ciutat de Tarragona
Cor Cambra Auditori
Enric Granados

Xavier Puig, director
Orquestra Simfònica
del Vallès

DESCOMpte ESPECIAL PER A SOCIS I ABONATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE L'ÒPERA DE SABADELL. Concerts fora d'abonament. Més informació a:
www.aaos.info | www.osvalles.com

VIVICA GENAUX
AMB VESPRES D'ARNADÍ

Barcelona,
Palau de la Música
Dimecres 19 de maig
del 2021, a les 20 h

Obres de Hasse, Zelenka,
Heinichen i Pisendel:
La Cort de Dresden

Vivica Genaux,
mezzosoprano
Dani Espasa, director
Vespres d'Arnadí

AIDA

de G. Puccini

ABRIL 2021

Sabadell, Teatre La Faràndula

Dimecres 28 d'abril, a les 20 h

Divendres 30 d'abril, a les 20 h

MAIG 2021

Sabadell, Teatre La Faràndula

Diumenge 2 de maig, a les 18 h

Manresa, Teatre Kursaal

Dimecres 5 de maig, a les 20 h

Girona, Teatre Municipal

Diumenge 7 de maig, a les 18 h

Vic, Teatre L'Atlàntida

Diumenge 9 de maig, a les 18 h

Reus, Teatre Fortuny

Dimarts 11 de maig, a les 20,30 h

Sant Cugat del Vallès, Teatre-Auditori

Divendres 14 de maig, a les 20,30 h

Granollers, Teatre Auditori

Diumenge 16 de maig, a les 18 h

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

A l'ensem de la fundació de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell es crea el Cor. La seva primera intervenció fou amb l'òpera *Madama Butterfly* de Puccini el 7 d'octubre de 1982, dia de la presentació al públic de l'AAOS. Els 38 anys passats i les 922 representacions d'òpera, sarsuela i concert han conferit al Cor una molt forta experiència dintre del món de la lírica. Ha actuat al Gran Teatre del Liceu en substitució del seu cor, en l'òpera *Maria Stuarda* i el públic i la premsa van elogiar-lo. Després de l'incendi del Gran Teatre del Liceu es va crear una Federació d'Associacions d'Amics de l'Òpera de Catalunya, presidida per Mirna Lacambra, pro reconstrucció del Teatre, i el primer en actuar a les Rambles de Barcelona, davant del Teatre del Liceu, fou el Cor de l'AAOS. El cor està format per una seixantena de cantaires de Sabadell, Barcelona i comarca. L'any 2003 va assumir la direcció del cor el mestre Daniel Gil de Tejada. També comptem amb la col·laboració de la pianista Andrea Álvarez. A partir del 1989 participa en el cicle Òpera a Catalunya, que organitzat per l'AAOS, porta l'òpera a diverses poblacions catalanes.

Sopranos

Maria Arredondo
 Consòl Balagué
 Loreta Bartkeviciute
 Anna Belmonte
 Alba Boix
 Rosa M. Campmany
 Dolors Casajuana
 Adriana de León
 Esther de Santos
 Susana García
 Justina Godino
 Alícia Martínez
 Margarita Martínez
 Ana Mas
 Elaine McDaid
 Laura Obradors
 Judit Prados
 Laia Puigmartí
 Esperança Vergés

Mezzosopranos

Cecília Ferraioli
 Paula Francolino
 Maite Mañosa
 Mariya Melnychyn
 Sílvia Morral
 M. Àngels Polop
 Cristina Salmons
 Olha Shvydka

Tenors

Eladi Adell
 Gustavo Ardaya
 Andrés Duran
 Jaume Fonollà
 Josep M. Guix
 Juan Ignacio Guzmán
 Víctor Martínez
 Isidre Obregón
 Pere Olivella
 Carles Ortiz
 Josep Perea
 Alexeider Pérez
 Andrés Rodríguez
 Héctor Vidondo

Barítons - Baixos

Daniel Arredondo
 Alejandro Baliñas
 Raúl Blangino
 Mario José Bueno
 Xavier Casademont
 Alejandro Chelet
 Quim Cornet
 Salvador Esplugas
 Jordi Ferrer
 Roger Reverter
 Carles Salmons
 Jordi Tugas

Director

Mtre. Daniel Gil de Tejada

Subdirectora

Andrea Álvarez

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat. Som l'única orquestra professional estable privada del país, on els músics i equip de gestió són alhora empleats i accionistes.

La nostra intensa activitat —més de 100 actuacions l'any— es centra, per un costat, al Palau de la Música Catalana, on celebrem la 24a temporada de concerts “Simfònics al Palau”, amb tretze concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, i, per l'altre, a la ciutat de Sabadell, on realitzem la temporada de concerts simfònics. A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya. Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009, Rubén Gimeno, del 2009 al 2016 i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, n'és el director titular Xavier Puig.

Som l'orquestra espanyola amb més presència a les xarxes socials, amb més de 23.200 seguidors a Twitter, 18.000 a Facebook, i juntament amb el Banc Sabadell hem fet el flashmob “Som Sabadell”, amb més de 90 milions de visites a Youtube, el video d'una orquestra simfònica més vist arreu del planeta.

FORMACIÓ ORQUESTRAL Temporada 2020 – 2021

Director Titular

Xavier Puig

Concertino Titular

Marta Cardona

Violins 1rs

Javier Mateos,
concertino associat
M. Dolores González *

Canòlich Prats **

Helena Muñoz

Irina Galstian

Joaquim Giménez

Narcís Moltó

Natalie Smirnoff

Violins 2ns

Giovanni Giri *

Gala Cebotari **

Xavier Buira

Joan Montero

Carles Planas

Xavier Riba

Violes

Joan Fèlix *

Javier García **

Lynn Barton

Josep Bosch

Lluís Cabal

Jordi Cos

Violoncel·les

Romain Boyer *

Magdalena Cristea**

Montserrat Biosca

Joan Esplugas

Contrabaixos

Joan Collell *

Joan A. Lozano **

Manel Ortega

Flautes

Isabel Moreno*

Xavier Pomerol **

Oboès

Óscar Diago *

Clarinets

Toni Galán *

Ricardo Rios **

Fagots

Pau Solà *

Trompes

Laureà Vicedo **

Carles Domingo

Trompetes

Carlos Megías *

Alexandre Baiget **

Trombons

Francisco Palasí *

Sergi Alonso **

Percussió

Francisco José Sanchez*

Tímpani

Marc Cabero *

Regidor d'orquestra

Nil Sarró

Encarregat d'orquestra

Joaquim Giménez

* Solista

** Assistent solista

Responsable de Programació artística

Jordi Cos

Gerent

Oscar Lanuza

Comunitat i Territori

Xavier Garcia

Direcció Financera

Núria Sales

Cap de Comunicació

Blanca de Carreras

Direcció Tècnica

Oriol Marcos

Àrea Tècnica i Gestió

de Projectes

David Santamaria

Arxiu Musical

Irina Galstian

Comptabilitat

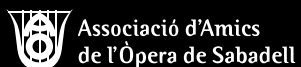
Maria Cruz Chica

Comunicació

Maite Sabaleta

Secretària

Cristina López

FUNDACIÓ
OPERA
CATALUNYA

Orquestra
simfònica
del Vallès

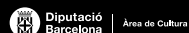

Amb el suport de

B Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Patrocinen

Teatres Adherits al Cicle Òpera Catalunya

Ajuntament de Sabadell i AAOS - Teatre La Faràndula

Ajuntament de Girona - Teatre Municipal

Ajuntament de Granollers - Teatre Auditori

Ajuntament de Lleida - Teatre La Llotja

Ajuntament de Manresa - Teatre Kursaal

Ajuntament de Reus - Teatre Fortuny

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès - Teatre-Auditori

Ajuntament de Tarragona - Teatre Tarragona

Ajuntament de Tortosa - Teatre Felip Pedrell

Ajuntament de Vic - Teatre L'Atlàntida

Ajuntament de Viladecans - Atrium

Barcelona - Palau de la Música

CoHaboradors

LA VANGUARDIA

Cat **música**

Informació i vendes de localitats per a Sabadell

Plaça Sant Roc, 22, 2n. 1a | 08201 SABADELL | 93 725 67 34 - 93 726 46 17

aaos@aaos.info | www.aaos.info | www.operacatalunya.cat | foc@operacatalunya.cat

*el silenci
mai havia
sonat tan bé*

Moventia, a través del transport públic i privat, lluita cada dia per una mobilitat més silenciosa i sostenible. Col·laborant amb la Fundació Òpera a Catalunya i l'Orquestra Simfònica del Vallès volem acostar-te a que gaudeixis dels sons que realment importen.

moventia
en moviment des de 1923

